నెం.616

– కొమ్మూరి సాంబశివరావు

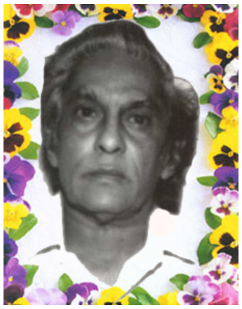

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

యుగంధర్ తన అప్రమత్తతకి తనని తానే నిందించుకుంటున్నాడు. అవును తను రంజిత్ హోటల్‌లో వున్న విషయం బండార్కర్‌కి తెలియదు. బండార్కర్ అని 616 చెప్పగానే తను నమ్మి తలుపు తెరవడం బుద్ధి పొరపాటు.

"లేవండి యుగంధర్. మీరు ఎదురు తిరిగి, ఏదో పన్నాగం పన్నితేకానీ మా వాళ్ళు మిమ్మల్ని ఏం చెయ్యరు. మమ్మల్ని వొదిలించడం మిమ్మల్ని బందీగా ప్రాణాలతో తీసుకెళ్ళడమే మా ఆశయం" అన్నాడు 616.

యుగంధర్ లేచి నిలుచున్నాడు. 616, అతని యిద్దరు అనుచరులూ తనని యేం చెయ్యలేరు. మిషన్‌గన్‌ని పట్టుకున్న యీ ఇద్దరే. వీళ్ళని? ఆలోచిస్తున్నాడు.

దయచేసి మా చేతుల సంకెళ్ళు తీసివెయ్యండి" అన్నడు 616.

"సారీ అవి సి.బి.ఐ సంకెళ్ళు. వాటిని వెయ్యడం వరకే నా పని వాటిని తీసే తాళం చెవి నా దగ్గిర లేదు. అవి సి.బి.ఐ ఆఫీసులో వుంటాయి" అన్నాడు యుగంధర్ నవ్వుతూ.

"అయితే మీరు ప్రయాసపడకండి. మా వాళ్ళు సైలెన్సర్ రివాల్వర్‌తో యీ సంకెళ్ళు పగలగొడతారు" అన్నాడు 616.

"పొరపాటు. అవి బుల్లెట్ ప్రూఫ్. అంతేకాదు అవి ఆసిటిక్ గాస్‌తో కూడా కరిగించలేరు. చాలా పటిష్టమైన ఎల్లాయ్ అది" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీకు చదరంగం ఆడడం వచ్చా?" అడిగాడు 616.

"ఏం?"

"ఎప్పుడైనా తీరిక మీకూ నాకూ వుంటే మీతో చదరంగం ఆడాలని వుంది. ఎత్తుకు పై ఎత్తు వేయడంలో మీ ప్రజ్ఞ ఎలా మెచ్చుకోను. ప్లీజ్ అటు బజర్ వైపు కదలవద్దు, బజర్ నొక్కితే రూం బాయ్ రావడం తరువాత హోటల్ మేనేజ్‌మెంట్ రావడం, రభస, మా వాళ్ళూ మిమ్మల్ని, హోటల్ వాళ్ళనీ కాల్చి చంపడం.. ఎందుకు రక్తపాతం? ఇలా వచ్చి యిందాకలా కూర్చోండి. మా వాళ్ళు మిషన్ గన్స్ పట్టుకుని నిల్చుంటారు. అంతే"

యుగంధర్ వెళ్ళి కూర్చున్నాడు.

"దయచేసి మాకు సహకరించండి. అంటే మీ అంతఃకరణకి విరుద్ధంగా ఏమీ చెయ్యమని కోరలేదు. ఈ పాటికే రాజుని, కాత్యాని ఒకచోట చేర్చి వుంటారు. మా చేతులకు సంకెళ్ళు వున్నా కాళ్ళకి ఈ బంధనాలు తీసేసి ఓవర్ కోట్స్ కప్పుకుని ఇక్కడినించి మన ఐదుగురం వెళ్ళిపోవచ్చు. రాజుకి, కాత్యాకీ ఆపదరాకుండా, అంతేకాదు మీకు కావలసిన సదుపాయాలన్నీ యేర్పాటు చేసి, ఒకచోట వుంచుతాము మా పని పూర్తి అయ్యేటంతవరకూ. ఆ తర్వాత మిమ్మల్ని వదిలేస్తాము. అంతే నేను కోరేది" అన్నాడు 616.

"నేను మీ షరతులకి అంగీకరించకపోతే?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అయినా మిమ్మల్ని చంపోము. తలమీద స్పృహ పోయేట్టు కొట్టడమో, ఏ కాలినో షూట్ చేసి మీరు తాత్కాలికంగా కదలకుండా చేసి మిమ్మల్ని తీసికెళ్ళిపోతాము. అంతటి పరిస్థితి కలిగించరని ఆశిస్తున్నాను" అన్నాడు 616.

"నా క్షేమం గురించి మీకు ఎందుకింత చింత?"

"చెప్పానుగా. ఇదివరలో ఒకసారి నా ప్రాణం మీరు రక్షించారు. అంతేకాదు. ప్రతిభావంతుల ప్రాణాలు తీయడం నాకిష్టంలేదు."

యుగంధర్ ఆలోచిస్తున్నాడు. ఏదయినా మార్గం వుందా? ఏమిటి? కిటికీలోంచి తను దూకితే చాలా ఎత్తు ప్రయోజనంలేదు.

జేబులో చెయ్యిపెట్టి, పిస్తోలు కూడా తీయలేని దుస్థితి. ఈ దుర్మార్గుల షరతులకి ఒప్పుకుని, పసిపిల్లాడిమల్లే వాళ్ళతో వెళ్ళవలసిందేనా? ఇంత పెద్ద హోటల్లో మెషిన్ గన్స్ చప్పుడు చేస్తే నిజంగా పేల్చే ధైర్యం వీళ్ళకుందా? తెగించినవాళ్ళు అడ్డం వచ్చిన వాళ్ళని కాల్చి చంపుతూ పారిపోతారు. ఆ యిద్దరు, మెషిన్ గన్స్ తనమీదికి గురిపెట్టి వుంచారు. ఒక్క క్షణం. కాదు అరక్షణం వాళ్ళ దృష్టి పక్కకి తొలిగి, మెషిన్ గన్స్ పక్కకి తిరిగితే ఎలా? ఏం చేయాలి. ఏదో చేయాలి? అంతేకానీ వీళ్ళ బందీగా వెళితే తను యీ వూరికి రావడమే వృధా అవుతుంది. ఆ మెషిన్‌గన్స్ పట్టుకున్న వాళ్ళవైపే చూస్తున్నాడు యుగంధర్.

"మీరిద్దరు యుగంధర్ కళ్ళల్లోకి చూడకండి. ఆయనకి హిప్నాటిజం తెలుసు. మిమ్మల్ని మీ చేతుల్లో మెషిన్‌గన్స్‌ని స్వాధీనం చేసుకుంటాడు" అరిచాడు 616.

ఆ యిద్దరు యుగంధర్ కళ్ళల్లోకి చూడడం మానేశారు. 616కి తనని గురించి బాగా తెలుసు. ఈ అవకాశం కూడా పోయింది. ఇప్పుడు యింక ఏం చెయ్యాలి? కనీసం తను బుల్లెట్ ప్రూఫ్ కోట్ వేసుకుని వున్నా సాహసం చేసేవాడు.

ఒక్క మెరుపు. ఒక్క ఆలోచన తట్టింది. ప్రయోగిస్తే. ప్రమాదం ప్రమాదాలకి అలవాటుపడ్డ తనకా భయం. యుగంధర్ నిట్టూర్చాడు.

10

రాజు కళ్ళు తెరిచాడు. గది అంత చీకటిగా లేదు, అంత వెలుగూ లేదు. చిన్న ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగుతోంది. ఎక్కడా కిటికీలున్నట్టు లేదు. అది పగలో, రాత్రో, తను ఎంతసేపు స్పృహ లేకుండా వున్నాడో తనకే తెలియదు. కాళ్ళూ చేతులూ కదల్చడానికి ప్రయత్నించాడు. కదలలేదు. వేటితోనో గట్టిగా కట్టేశారు. జరిగింది జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నాడు.

"వెరీగుడ్ ఇంత త్వరలో స్పృహ వస్తుందని అనుకోలేదు" అన్నమాటలు వినిపించాయి.

రాజు ప్రక్కకి తిరగడానికి ప్రయత్నించాడు. మెడనొప్పి పుట్టింది. మెడకీ, తలకీ కట్టుకట్టారని వూహించాడు. స్టెతస్కోప్, చేతిలో సిరంజి పట్టుకున్నాడు. మనిషి దగ్గరికి వచ్చాడు. "మిస్టర్ రాజు తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించకుండా అలజడి చెయ్యకుండా వుంటే మీకే ప్రమాదం లేదు. ఆ బల్లమీద మంచినీళ్ళు, బ్రెడ్ టోస్టు, బటర్, ఫ్లాస్కులో హార్లిక్స్ వున్నాయి. తర్వాత పూర్తిగా స్పృహ వచ్చిన తర్వాత భోజనం చెయ్యండి. కాళ్ళకీ చేతులకి కట్లుకూడా విప్పేస్తాను ఇబ్బంది లేకుండా నిద్రపొండి" అన్నాడతను.

ఇంకో మనిషి కాళ్ళకి వున్న కట్లు విప్పేస్తున్నాడు. సిరంజ్ పట్టికున్న అతను రాజుకి యింజక్షన్ యిచ్చాడు.

"కనీసం యింకో ఆరుగంటలయినా హాయిగా నిద్రపోతారు. తర్వాత కాస్త శక్తి వస్తుంది" అని రాజు చేతులకి వున్న కట్టుకూడా వూడతీసేసి, అతనూ, ఆ ఇంకో మనిషీ గదిలోంచి బయటికి వెళ్ళిపోయారు. రాజుకి మత్తు వచ్చేస్తోంది. కళ్ళు బరువు ఎక్కుతున్నాయి. ఊపిరి సాఫీగా, తాపీగా వుంది. వొళ్ళు మొద్దుబారుతోంది. అతనెవరో నిద్రకి చాలా ఘాటయిన మందు యింజక్షన్ యిచ్చాడు. తనకి స్పృహ పోకూడదు. అతి కష్టం మీద చెయ్యి పైకి లాక్కున్నాడు. కాలర్ కింద ఒక చిన్న సంచిలో ఒక మాత్ర వుంది. ఆ మాత్ర నెమ్మదిగా

లాగి, నోటిలో వేసుకున్నాడు. నీళ్ళు లేనిదే మింగలేడు. అయితేనేం నోట్లో కరిగిపోతుంది. అది ఎంత ఘాటైన నిద్రమాత్రకయినా విరుగుడు రిటాలిన్ అన్నమాత్ర. మాత్ర కరిగి, లోపలికి పోతున్నకొద్దీ రాజుకి మత్తు తగ్గుతోంది. కాళ్ళబరువు తగ్గుతోంది. కళ్ళు మూసుకోవడంలేదు. కనురెప్పలు తన ఆధీనంలో వున్నాయి. అయిదు పది పదిహేను నిముషాలు అలాగే పడుకున్నాడు. తర్వాత కాళ్ళు కదిలించాడు. చేతులు పైకి ఎత్తాడు. పక్కకి దొర్లాడు. గాయాలకి కట్టు కట్టినచోట్ల కాస్త మంట, నొప్పి. అంతే అంతకన్నా బాధ ఏమీలేదు. పక్కమీదనించి లేచి రెండడుగులు వేశాడు. తూలలేదు. కిందపడలేదు. ముందు శక్తి తెచ్చుకోవాలి. సావధానంగా బ్రెడ్ టోస్ట్ తిని, హార్లిక్స్ తాగాడు. అక్కడే బల్లమీద వున్న సిగరెట్ వెలిగించి, పొగ పీలుస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు. మళ్ళీ ఆ డాక్టర్‌లా వున్నవాడు ఎప్పుడొస్తాడు? అయిదు ఆరుగంటల తరువాతా? లేక తను ఎలా వున్నాడో చూడ్డానికి ఈలోగానే వస్తాడా? ఏమో గబగబా మంచం మీద దిళ్ళని నిలువునా పెట్టి దానిమీద దుప్పటి కప్పి, వీలయినంతవరకూ ఎవరో పడుకున్న భ్రమ కలిగేట్టు చేశాడు. తర్వాత గోడలని పరిక్ష చేశాడు. కిటికీలేదు. ఎక్కణ్ణించో గాలి వస్తోంది. కప్పులోంచే. అవి సన్నని గొట్టాలు. తప్పించుకునేందుకు అవి మార్గం కావు. అవకాశం లేదు. అంతలో గదిబయట చప్పుడయింది. ఏమో ఎవరయినా వస్తున్నారేమో? రాజు జేబులు తడిమి చూసుకున్నాడు. ఖాళీగా వున్నాయి. ఆఖరికి తన పర్సుకూడా లేదు. తలుపు పక్కన గోడకి ఆనుకుని నిల్చున్నాడు. డాక్టరులా వున్న అతను లోపలికి వచ్చి తలుపు గడియపెట్టి మంచం వైపు ఒక్క అడుగు వేశాడు. అంతే రాజు పులిలా అతనిమీదకి ఒరిగాడు. అతను అరవకుండా ఒక చేత్తో అతని నోరుమూసేసి, ఇంకో చేత్తో మెడవెనుక పిడికిలి బిగించి ఒక్క దెబ్బ కొట్టాడు. ఆ ఒక్క దెబ్బకీ అతను రాజు చేతుల్లో స్పృహ పోయి వాలిపోయాడు. అతన్ని మంచం మీదకి లాగి పడుకోబెట్టాడు రాజు. అతని కోట్‌ని తీసుకుని తను వేసుకున్నాడు. అతని కోటు జేబులో పిస్తోలు కానీ, ఇంకే ఆయుధాలు కాని లేవు. అయితేనేం ఇదొక అవకాశం. అతని కాళ్ళూ, చేతులూ మంచానికి కట్టి, మనిషి అరవకుండా దిండుగలేబులు చింపి నోటినిండా గుడ్డపేలికలు కుక్కేశాడు. వీలయినంతవరకూ తన జుట్టు అతని జుట్టులా సర్దుకుని, ధైర్యంగా తలుపు తెరిచాడు. తలుపు బయట మెషీన్ గన్ పట్టుకున్న మనిషి నిలుచున్నాడు. అతనివైపు చూడకుండా అతనికి తన మొహం చూపించకుండా గది బయట గడియ వేసేసి, కుడివైపుకి తిరిగి టకటకా నడవడం ప్రారంభించాడు రాజు. అటు వెళితే ఎక్కడికి వెళతాడో తనకే తెలియదు. అవతల మెట్లే వున్నాయో, లేక హాలే వుందో శత్రువులు ఎంతమంది వున్నారో కూడా తెలియదు. ధైర్యం చేసి ముందుకి నడిచి వెళ్ళిపోయాడు. సంకోచించాడా వెనక మెషీన్ గన్ పట్టుకున్న అతనికి అనుమానం కలుగుతుంది. అనుమానం కలిగితే ... అంతే.

అది యిరుకైన వసారా రెండువైపులా హోటల్లా వున్నాయి గదులు. తిన్నగా నడిచాడు. చివరకు వెళ్ళాడు. ఆ చివర్న మెట్లు లేవు. చిన్న బాల్కనీ వుంది. కాస్త దూరాన్నుంచే చూశాడు.

ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? వెనక్కి తిరిగితే ఆ మెషీన్ గన్ వాడు తన మొహం చూస్తాడు. చటుక్కున ఒక గది తలుపు తెరిచి లోపలికి వెళ్ళాడు.

అదృష్టం. ఒక్కొక్కప్పుడు అదృష్టం కలిసివస్తుంది. అలా అదృష్టం కలిసి రాకపోతే, ఎప్పుడో, ఎన్నేళ్ళక్రితమో తన ప్రాణం పోయి వుండేది. అది డాక్టర్ గది. బల్ల, సీసాలు, టెస్ట్‌ట్యూబ్బు, యింకా ఎన్నో పరికరాలు. అతను నిజంగానే డాక్టరన్నమాట. లోపల టెలిఫోన్ కూడా వుంది. హోటల్ రంజిత్‌కి ఫోన్ చేస్తే? డయల్ మీద నెంబర్ లేదు. ఎక్స్‌టెన్షన్ ఆపరేటర్ ఎవరో కిందో ఎక్కడో వుండి వుండాలి. టెలిఫోన్ ముట్టుకోలేదు. గదిలో పరికరాలని చూస్తున్నాడు. చిన్నది స్ప్రే గన్ కనపడింది. ఆ స్ప్రే గన్‌లో క్లోరోఫాంలాంటి మత్తుమందు వున్నదని, తీయని వాసనని బట్టి గ్రహించాడు రాజు. ఆ స్ప్రే గన్‌ని చేతిలో పట్టుకుని తలుపు తెరిచి దూరంగా మెషీన్‌గన్ పట్టుకుని నిలుచున్న అతన్ని, దగ్గరికి రమ్మని చేత్తో సంజ్ఞ చేశాడు. అంత దూరాన్నించి, అతను తనని గుర్తుపట్టలేదు. టకటక బూట్సు చప్పుడు చేసుకుంటూ వస్తున్నాడు. దగ్గరికి వచ్చేవరకూ అక్కడే నిలుచోకూడదు. లోపలికి వెళ్ళాడు రాజు. టకటకా టక్.. గది దగ్గిరగా

వినపడుతున్నాయి బూట్సు చప్పుడు. బాగా దగ్గిర అయ్యాయి. గది దగ్గిరికి వచ్చాడు. చటుక్కున రాజు తలుపు పక్కనించీ వచ్చి, అతని మొహం మీద స్ప్రే జల్లాడు. అంతే దిగ్భ్రమతో ఆ శత్రువు నేలమీదికి ఒరిగిపోతున్నాడు. ఎవరన్నా చుస్తారేమోనని రాజు వాణ్ణి ఆ గదిలోకి లాగి, తలుపు మూసేశాడు. అమ్మయ్యా ఇంతవరకూ అంతా సవ్యంగా సాగుతోనే వుంది. చకచకా తన డ్రెస్ తీసేసి ఆ శత్రువు వేసుకున్న పాంటు, షర్ట్, కోటు వేసుకుని, అతని తలమీద వున్న ఫెల్టు హేటు తను పెట్టుకుని, అతని చేతిలో వున్న మెషిన్‌గన్ తను తీసుకుని గదిలోంచి బయటికి వచ్చాడు.

ధైర్యంగా ఆ యిల్లు తనదే అయినట్టు చకచకా నడవడం ప్రారంభించాడు. వరసగా గదులులు. ఒక గది తలుపు తెరిచి ఎవరు లోపల వున్నారో చూడాలనిపించింది. అటువంటి క్యూరియాసిటీకి యిది సమయంకాదు. అరక్షణం కూడా అమూల్యం. వసారా చివర మెట్లున్నాయి. మెట్లకింద పెద్ద హాలు. హాలు బయట చిన్న వసారా, వసారా అవతల ఒక కారు. ఆ కారు చేరుకుంటే తప్పించుకుని పారిపోవచ్చు కానీ, మెట్లకింద యిద్దరు మెషిన్ గన్స్ పట్టుకుని నిలబడ్డారు. తను మెట్లు దిగడానికి వాళ్ళముందునించి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నిస్తే వాళ్ళు తమలో ఒకడు కాడని గ్రహించి, తన వొళ్ళు తూట్లు పడేట్లు కాల్చి చంపేస్తారు. పోనీ తను వాళ్ళకి తెలియకుండా పైనించి వాళ్ళని కాల్చి చంపితే ఆ చప్పుడుకి ఆ యింట్లో యింకా ఎందరున్నారో అందరూ వస్తే తను ఒక్కడూ ఏం చెయ్యగలడు? ఎలా తప్పించుకోవడం.

ఒక్కొక్కప్పుడు ధైర్యం చెయ్యక తప్పదు. తప్పించుకోవాలంటే ప్రాణాన్ని అరచేతిలో పెట్టుకోవడం తప్పదు. మెట్లమీదకు వెళ్ళాడు. చప్పుడు చెయ్యకుండా దిగుతున్నాడు. వాళ్ళు వెనక్కి తిరగకుండా వుంటే వెనకనించి, వాళ్ళిద్దర్నీ చెరో చేత్తో తలమీద కొట్టి యింకా ఆ ఆలోచన పూర్తికాకముందే వాళ్ళిద్దరూ ఏ అలికిడికో పైకి చూసి, "ఎవరు నువ్వు? ఆల్బర్ట్‌వి కావు? మెషిన్ గన్ దింపు"అరిచారు యిద్దరూ ఒకేసారి. తను మెషిన్ గన్ దింపితే తన ప్రాణం ఎగిరిపోయినట్లే.

"మీరిద్దరూ మెషిన్‌గన్స్ దింపండి. పైనున్న నాకు గురి తప్పదు. ఇద్దరూ ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటారా?" దబాయించాడు రాజు.

"రాస్కెల్. మమ్మల్ని చంపే మమ్మల్ని మెషిన్‌గన్‌తో షూట్ చేసే ఘటికుడివా? మా గురి నీకు తెలియదేమో" అంటూ ఒకడు మెషిన్‌గన్ పేల్చాడు. ఢాం, ఢాం, ఢాం, ఢాం.

రాజు మెలికలు తిరుగుతూ గుళ్ళ బారినుంచి తప్పించుకుంటూ, మెట్లమీదనించి, పక్కనున్న చెక్కమీదనించి కిందికి చాలా వేగంగా జారి, ఒకణ్ణి రెండుకాళ్ళతో ఒక తన్ను తన్నాడు. అదే సమయంలో రెండోవాణ్ణి కిందపడినవాడు స్ప్రింగ్‌లా లేచాడు. వాడిచేతిలో మెషిన్‌గన్ లేకపోయినా, రెండుచేతులతో రాజుని వెనకనించి బిగించి పట్టుకున్నాడు. గుండు దెబ్బ తిన్న ఆ రెండోవాడు చావలేదు. వాడికి జబ్బలో గుండు దిగబడింది. అతని చేతిలో మెషిన్‌గన్ దూరానపోయి పడింది. ఆ దెబ్బకి నేలమీద పడ్డాడేకాని అతికష్టం మీద పాకుతూ మెషిన్ గన్ దగ్గిరికి వెళుతున్నాడు. వాడిచేతికి మెషిన్‌గన్ అందిందా అంతే ఒక్క బలమేకాదు, పట్లూ కిటుకులూ తెలిసుండాలి. రాజు ముందుకి వొంగి, ఒక మొగ్గవేశాడు. వెనక తనని పట్టుకున్నవాడు కిందపడ్డాడు. వెంటనే రాజు ఒక్క వురుకున వెళ్ళి మెషిన్ గన్‌వైపు పాకుతున్న అతనికి అది చిక్కకుండా దాన్ని దూరానికి తన్నేశాడు.

మళ్ళీ మీదకి వురికి తనని కిందపడేసి, ఛాతీమీద కాలుపెట్టి, నొక్కిపెట్టి "ఎవడివిరా నువ్వు?" అంటున్నాడు యింకోడు.

వీళ్ళిద్దరూ తప్ప అక్కడ యింకెవరూ లేరని రాజుకి తెలిసిపోయింది. ఉంటే యీ పాటికి వచ్చేసేవాళ్ళే. వాడి కాలి బరువుకి రాజుకి ఊపిరి ఆడడం లేదు. వాడి బరువుకి తను కదలలేకుండా వున్నాడు.

చూస్తున్నాడు. గుండుదెబ్బ తిన్నవాడు దూరాన పడ్డ మెషిన్ గన్ వైపు పాకుతున్నాడు. వాడికి ఆ మెషిన్‌గన్ చిక్కేలోపున రాజు రెండుకాళ్ళు బిగతీశాడు. తీసి, వెనక్కి లాగి, తనమీద కాలుపెట్టుకుని నిలుచున్న అతన్ని వీపుమీద రెండు కాళ్ళతో ఒక్క తన్ను తన్నాడు.

ఆ తన్నుకి అతను తనమీద పడ్డాడు. పడుతుండగానే అతన్ని మొహం మీద నిర్విరామంగా రెండు పిడికిళ్ళతో బాదాడు రాజు. ఆ దెబ్బలకి తట్టుకోలేక, వాడు పారిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. వాణ్ణి పారిపోనివ్వకూడదు. వొంట్లోవున్న బలం అంతా కూడతీసుకుని, యింకొక దెబ్బ.. ఆ దెబ్బకి శత్రువు మొహం పచ్చడయింది. ముక్కులోంచి రక్తం కారుతోంది. పళ్ళు రెండూ వూడిపడ్డాయి. ఏడుస్తున్నాడు. వాణ్ణి ఒక్కతోపు తోసి లేచి ఒక్క పరుగున వెళ్ళి, పాకుతున్న వాణ్ణి బూట్సు కాలితో ఒక్క తన్ను తన్నాడు. ఆ దెబ్బకి వాడికి స్పృహ పోయింది.

పరిగెత్తాడు రాజు బయటికి. తెరవగానే కారు తలుపు తెరుచుకుంది. కానీ కారు తాళం చెవులు లేవు. అయితేనేం తీగలు పీకి, కలిపి స్టార్ట్ చేశాడు. స్టార్ట్ అయింది. కదిలింది. వేగం హెచ్చించాడు. అది ప్రైవేట్ రోడ్ ఏ బంగళాలోకో వేసుకున్న రోడ్ రెండుప్రక్కలా క్రోటన్స్. వెళుతున్నాడు. దూరంగా గేటు, గేటు దగ్గిర యిద్దరున్నారు. వాళ్ళు గేటు కడ్డంగా నిలబడి చేతులు ఎత్తి ఆపమన్నట్టు సంజ్ఞ చేస్తున్నారు. ఆగితే ఆపితే తను ఎవరో తెలిస్తే ఏం చెయ్యాలి?

ఆపకుండా వెళితే అది చెక్కగేటు కాదు. ఇనుపగేటు. కారు స్టీరింగ్ వీల్ తన ఛాతీకి గుచ్చుకుని తను చస్తాడు. ఏం చెయ్యాలి? కారు ఆపి, తను దిగి పారిపోతే? ఎక్కడికని? ఈ పాటికి ఆ యింట్లో అలజడి ప్రారంబం అయివుంటుంది. తనకోసం వేట ప్రారంభించి వుంటారు. వ్యవధి ఎక్కువలేదు. కారు ఆపలేదు. స్పీడుగా గేటుకి వేసి ఢీకొట్టేట్లు కొంచెం కూడా వేగం తగ్గించకుండా వెళ్ళాడు. గేటుకి అడ్డంగా నిలబడ్డ ఆ ఇద్దరూ కారు తిన్నగా తమమీదికి రావటం చూసి, భయపడి జరిగారు పక్కలకి. గేటుకి అర అంగుళం దూరంలో సడన్‌బ్రేక్ వేసి, రాజు కారులోంచి ఒక్కదూకు దూకి, వెంటనే కారు టాప్ మీదకి ఎక్కి, టాపు మీదనించి గేటుపైకి ఎక్కి, ఒక ఉరుకున అవతలికి దూకాడు.

"ఢాం! ఢాం! ఢాం!"

ఎక్కడో దిగబడింది గుండు. రక్తం కారుతోంది. భరించలేని నెప్పి. అయినా ఆశ చావదు. ఆగితే మళ్ళీ శత్రువులకి చిక్కిపోతాడు. అలాగే పరుగెత్తుతున్నాడు రాజు. చీకటి మానవమాత్రుడు లేని ఆ వీధివెంట. వెనక అడుగుల సవ్వడి. దగ్గిర అవుతున్నాయి. దెబ్బ తగిలిన కాలితో వాళ్ళకన్నా త్వరగా తను ఎలా పరుగెత్తుతాడు? చిక్కిపోతాడు. ఎలా? ఏం చెయ్యాలి? ఇప్పుడు యింత సాహసం చేసి బయటపడిన తర్వాత వాళ్ళకి చిక్కడమా?

11

"నేను చెప్పే విషయాలన్నీ ఎలా యుగంధర్ నమ్మరో అలాగే యుగంధర్ చెప్పే విషయాలన్నీ నేనూ నమ్మను. మీలో ఒకళ్ళు మెషిన్ గన్ యుగంధర్ మీద గురిపెట్టి, యింకొకరు మనవాళ్ళ కట్లు విప్పి చేతికున్న సంకెళ్ళు పిస్తోలుతో పేల్చి, వూడదీయడానికి ప్రయత్నించండి" అన్నాడు 616. 616 అలా అంటాడనీ యుగంధర్‌కి తెలుసు. ఒకడు మెషిన్‌గన్ తనవైపే గురిపెట్టి తలుపు దగ్గిరే నిలుచున్నాడు. ఒకతను వచ్చి, 616కీ, మిగతా యిద్దరికీ కాళ్ళకి వున్న కట్లు విప్పేశాడు. తర్వాత, జేబులోంచి, చిన్న సైలెన్సర్ వున్న రివాల్వర్ తీసి 616 సంకెళ్ళ మధ్య పేల్చాడు. రెండుగా తెగింది.

616 నవ్వాడు. "నా అనుమానం నిజం అయింది. ఆ యిద్దరి సంకెళ్ళు వూడదియ్యి" అంటూ లేచి నిలుచుని, ఒకసారి కాళ్ళు రుద్దుకుని, తర్వాత చేతులు నలుపుకుని, "మిస్టర్ యుగంధర్ జయాపజయాలు మన వృత్తిలో తప్పవు. ఈసారికి మీరు అపజయం పొందారు. ఇక వెళదామా" అన్నాడు. అతను ఆ మాటలు అంటుండగానే యుగంధర్ చటుక్కున కుర్చీలోంచి లేచి, 616 వెనక్కి వెళ్ళి అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుని తనకి కవచంగా అడ్డంగా పెట్టుకున్నాడు. అంటే మెషిన్ గన్ పేలిస్తే ముందు 616 మరణిస్తాడు. కనురెప్ప తెరిచి మూసేటంత తృటికాలంలో జరిగిందది. వెంటనే గదిలో కాపలా వున్నతను, దిగ్భ్రమ చెందాడు. యుగంధర్ 616తో వెనక్కి గోడదగ్గిరికి వెళ్ళాడు. వెనకనించి వచ్చి తనని ఎవరూ కొట్టకుండా.

"నేను వారించవలసిన అవసరంలేదు. మెషిన్‌గన్ కాని, తుపాకీ కాని పేలిందా? 616, ముందు మీ ప్రాణం పోతుంది" అన్నాడు యుగంధర్.

"తెలుసు. అందుకే ఎవరూ పేల్చలేదు. అయితే మాత్రం ఏం చేస్తారు?" అడిగాడు 616.

"మీ వాళ్ళని ఆయుధాలని కిందపడెయ్యమని చెప్పండి"

"చెప్పను. వాళ్ళు ఆయుధాలు పడెయ్యరు. మీరు మాత్రం ఏం చెయ్యగలరు ప్రస్తుతానికి డ్రా అయింది అనుకోవాలి. మీరో మేమో" అంటున్నాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments